

Op een naar verhouding licht vergrijp is onjuist en buitenproportioneel gereageerd. Door en onder verantwoordelijkheid van aangeklaagden is de druk op L om haar kost wat kost het opgegeven strafwerk te doen maken onnodig hoog opgevoerd.

Advies van 2 oktober 2008, 2008 Z-21

De klacht is afkomstig van de heer K, klager, vader van de minderjarige L, leerlinge van de scholengemeenschap S die door de Stichting B in stand wordt gehouden. De klacht is gericht tegen de heer A1, rector van de scholengemeenschap S, de heer A2, conrector brugklassen van de scholengemeenschap S, en mevrouw A3, vice-voorzitter van het College van Bestuur van de Stichting B.

Inhoud van de klacht

Eind januari 2008 heeft L, toen 12 jaar oud, in strijd met de regels een aantal opmerkingen in het klassenboek geschreven bij de lessen Nederlands.

Anderhalve week later kreeg L voor het schrijven in het klassenboek van haar mentor strafwerk op. Zij moest vijftien keer een aantal strafregels overschrijven. Op de vraag van L waarom zij pas op dat moment strafwerk opkreeg, deelde de mentor mede dat zij eerst nog had moeten overleggen met de conrector en met de desbetreffende docente.

Tijdens de derde les die de mentor na het opgeven van het strafwerk gaf, werd door haar om inlevering van het strafwerk gevraagd. L had toen het strafwerk niet gemaakt. Zij verklaarde dat zij gegronde redenen had om niet tot het maken van strafwerk over te gaan.

Daarna is er telefonisch contact geweest tussen de mentor enerzijds en de ouders van L anderzijds. L's moeder heeft daarbij te kennen gegeven dat een reden om het strafwerk niet te maken lag in de verlate sanctie. L had door het in eerste instantie uitblijven van straf aan mogen nemen dat de spanning al uit de lucht was.

Klager heeft toen contact gezocht met de conrector, de heer A2. Deze zei dat er geen overleg met hem had plaatsgevonden over het op te geven strafwerk. Pas op 11 maart 2008, dus ruim na het opgeven van het strafwerk had hij er pas van vernomen.

De heer A2 gaf in het gesprek aan dat, als het strafwerk niet ingeleverd werd, een schorsing van L in de rede zou liggen.

Klager heeft zich vervolgens gewend tot de heer A1. Deze heeft bevestigd dat L net zo lang geschorst zou worden tot het strafwerk ingeleverd zou zijn.

De evenredigheid tussen het vergrijp en de daarop volgende sancties zou daarmee wel helemaal uit het oog verloren worden. Consequentie van een schorsing voor onbepaalde tijd zou namelijk op grond van de Leerplichtwet tot een verwijdering moeten leiden.

Op 14 april, de dag waarop het strafwerk ingeleverd moest zijn, heeft L zich bij de heer A2 gemeld en gezegd dat zij het strafwerk niet had gemaakt, omdat zij het oneerlijk vond. Zij is toen naar de klas gestuurd om de lessen te gaan volgen.

Op 15 april heeft de heer A1 aan klager en zijn echtgenote een brief gestuurd, waarin stond dat L op 16 april niet tot de lessen zou worden toegelaten. Zij zou die dag wel op school moeten zijn om zelfstandig opdrachten te verrichten. Hiermee werd afgeweken van wat in eerdere instantie door de heer A2, daarin bevestigd door de heer A1, was aangekondigd, namelijk een schorsing die in principe voor onbepaalde tijd kon worden opgelegd en die al op 14 april zou ingaan.

Bij brief van 13 april 2008 had klager de problematiek voorgelegd aan het College van Bestuur. De schriftelijke reactie daarop van mevrouw A3 bevatte slechts het advies om met zijn allen wederom om de tafel te gaan zitten. Op geen enkele wijze werd inhoudelijk op de zaak ingegaan.

Het oordeel van de Commissie

Voor de Commissie is in voldoende mate vast komen te staan dat L in januari 2008 in het klassenboek bij het vak Nederlands in strijd met de schoolregels een aantal als grappig bedoelde opmerkingen heeft geplaatst. L heeft dat ook toegegeven.

De mentor heeft L voor het vergrijp strafwerk opgegeven.

L wilde het strafwerk niet maken. Redenen daarvoor waren de tijdsperiode van anderhalve week tussen het vergrijp en het uiteindelijk opleggen van de straf en het feit dat door de mentor ten onrechte de indruk was gewekt dat de desbetreffende docente Nederlands door de geplaatste opmerkingen diep gekwetst was.

Toen L volhardde in het niet maken van het strafwerk, heeft de heer A2, de conrector, aan klager aangegeven dat een schorsing in de rede lag. De heer A1, de directeur, heeft de uitspraak van de heer A2 bevestigd. Deze schorsing zou duren zolang het strafwerk niet ingeleverd was.

Toen op 15 april L het strafwerk niet had gemaakt, is haar daarvoor een straf opgelegd. Zij werd een dag lang niet tot de lessen toegelaten. In de plaats daarvan moest zij op school zelfstandig enkele opdrachten uitvoeren.

Tegen deze achtergrond beoordeelt de Commissie de onderdelen van de klacht:

- De straf op zichzelf: De Commissie ziet in het onderhavige geval geen onevenredigheid tussen de gepleegde handeling en de zwaarte van de in eerste instantie opgelegde sanctie. Dat wordt niet anders, wanneer blijkt dat een andere, mogelijk niet te achterhalen, leerling zich aan hetzelfde vergrijp schuldig heeft gemaakt.
De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

- Het onder grote druk plaatsten van L: Dat de schoolfunctionarissen één lijn trekken om overtreding van schoolregels aan te pakken is op zichzelf niet verwerpelijk. Daarbij hoort ook het erop toezien dat opgelegde straffen worden uitgevoerd. Een zekere druk op de leerlingen kan daarbij in de rede liggen.
De Commissie verklaart te dezen aanzien de klacht ongegrond.

- Het in het vooruitzicht stellen van een schorsing voor onbepaalde tijd: Namens de scholengemeenschap S is aan klager voorgehouden dat ingeval van het niet inleveren van het strafwerk een schorsing zou worden opgelegd die zou duren tot het strafwerk ingeleverd was.
Bij het opleggen van een straf en het uitvoeren daarvan dient de evenredigheid niet uit het oog te worden verloren. De scholengemeenschap S heeft met haar uitspraak over een schorsing die voor onbepaalde tijd zou kunnen gelden, de tegenstelling met klager nodeloos verscherpt.
De Commissie verklaart op dit punt de klacht gegrond.

- Het op een andere datum in doen gaan van de schorsing dan aangekondigd: Aan klager was in het vooruitzicht gesteld dat de schorsing op 14 april 2008 in zou gaan, als op die dag het strafwerk niet ingeleverd was. L is op die dag wel tot de lessen toegelaten.
Op 16 april is zij een dag niet tot de lessen toegelaten.
De school heeft volgens aangeklaagden door de schorsing niet onmiddellijk in te doen gaan de weg naar een oplossing willen openhouden. De Commissie komt deze verklaring aannemelijk voor.
De Commissie verklaart op dit punt de klacht ongegrond.

- Het niet serieus ingaan op wat klager te berde bracht: Aan een school als professionele organisatie mag als vereiste worden gesteld dat zij al het mogelijke doet om het contact met ouders die het niet eens zijn met het beleid in stand te houden.
De Commissie acht de klacht op dit punt in zoverre gegrond dat zij van oordeel is dat de scholengemeenschap S in communicatieve zin tegenover klager ongelukkig heeft gemanoeuvreed.

- Het niet zoeken naar een oplossing door het CvB:
Naar het oordeel van de Commissie had mevrouw A3 na kunnen gaan of het zinvol was gebruik te maken van een mogelijkheid die de klachtenregeling biedt, namelijk het inschakelen van de vertrouwenspersoon. Er is niet gebleken dat er in die richting een poging is gedaan, dan wel dat klager naar die persoon is verwezen.
De Commissie acht op dit punt de klacht in zoverre gegrond, dat naar haar oordeel het CvB niet al het mogelijke heeft gedaan om het verschil van mening op te lossen.